

מ"ת 28178/01 - מדינת ישראל נגד עaise אל סייד (עציר) - בעצמו, חאלד אלטראשן

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 28178-01-01 מדינת ישראל נ' אל סייד (עציר) ואח'
בפני כב' השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאוי
נגד
1. עaise אל סייד (עציר) - בעצמו
עו"י ב"כ עו"ד עידו פורת
2. חאלד אלטראשן (שוחרר)

החלטה

1. זהוי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתוב האישום המחייב לו לכואורו באישום הראשון - עבירות של קשירת קשר לשפוע, גנבה, עבירות בנשך - נשייה, רכישה, החזקה, סחר בנשך. באישום השני - קבלת נכסים שהושגו בעוון, פגיעה ברכוש. באישום השלישי - שידול לביצוע עבירה גנבה.

כתב האישום בתמצית

א. בין המשיב לבין סאלח אלטרש (להלן: "סאלח"), קיימת היכרות מוקדמת. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שירת סאלח כחיל בצה"ל בבסיס הצבאי "יפתח" (להלן: "הבסיס"). המשיב 2 לכתב האישום הינו אחיו של סאלח.

ב. המשיב במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לפני יום 21.03.2013, פנה אל סאלח והציע לו, כי יגנבו בצוותא חדא מהבסיס, נשק וימכרו אותו בתמורה ל-20,000 ₪. בעקבות האמור, במסגרת הקשר במועד הנ"ל, נסעו המשיב וסאלח לבסיס ברוכבו של המשיב. המשיב 1 המתין בסמוך לבסיס בעוד סאלח פנה לנשקייה והציג עצמו בפני האחראי כאימן אלקשור, ונטל נשק מסווג רוסק M4 (להלן: "הנשק"). סאלח יצא מהבסיס, נכנס לרכב בו המתין המשיב 1 ונסעו לבאר-שבע. בשלב מסוים מшиб 1 קיבל מהקונה 30,000 ₪ תמורת הנשק. מחצית הסכום מסר המשיב 1 לשאלח.

ג. באישום השני - נטען, כי במהלך חודש אפריל 2013, נטל סאלח אמצעי לראיית לילה, מסווג שפנפן חד עיני (להלן: "האמרא"ל"), שהינו רכוש צה"ל, ומסר אותו למשיב 1 תמורת 2,500 ₪.

ד. **באישום השלייש** - נטען, כי במהלך חודש דצמבר 2013, שידל המשיב את סאלח לגנוב מהביסיס רימוני הלם תמורה 200 ₪ עבור כל רימון. סאלח נעתר לבקשתו ובתאריך 01.01.2014, נטל סאלח מהביסיס ארבעה רימוני הלם ומסר אותם לבארה-שבע לנאשם 2 לכטב האישום. הנאשם 2 הסליק את הרימונים באדמה. במסגרת החיפוש שנערך על ידי המשטרה, נתפסו הרימונים.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכואורה וכן לקיומה של עילית מעצר. יחד עם זאת, עתר להפנות את המשיב לקבלת تسקיר של שירות המבחן, בשים לב לגילו הצעיר ועברו הנקוי. מנגד, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. מסקיר כאמור התקבל, ממנו עולה, כי המשיב בן 27, נשוי. נמנוה למשפחה בת 12 נפשות. עזב את ספל הלימודים בגין צער כדי לסייע בפרנסת המשפחה. שירות בצבא כשרה וחצי בתפקיד גשש ולאחר מכן סיים את השירות על רקע בעיות רפואיות. לדבריו המשיב, רعيתו והוא עוברים טיפול פוריות וכותואה מכך שקע בחובות כלכליים רבים.

שירות המבחן התרשם מבוחר שהתקשה לשמר על יציבות בחויו כגון במסגרת התעסוקתית והלימודית. התקשה להתייחס לחלקים הרגשיים בחויו. נקט בדף מטשטש ומתකשה לבחון אפשרויות התנהלותיות נוספות בחויו. פועל מתוך מטרה מידתית לטפל בקישו ולצמצם מצוקותיו. מתකשה לקבל גבולות חיצוניים, פועל גם מתוך טשטוש ערכי תוך פריצת גבולות. מכול זה לשיטת שירות המבחן, מגבש רמת סיכון לחזרה להתנהלות פורצת גבולות מצד המשיב. עוד סבור השירות, כי המשיב יתקשה לאורך זמן לקבל גבולות חיצוניים המוצבים לו.

אשר לחלופת המעצר שנבחנה בדמות מעצר בית בבית חמו בפזרות שבט אלסיד - חורה - כביש ערד, בפיקוח חמו וכן פיקוחם של בני משפחה נוספים. שירות המבחן נפגש עם העברים והתרשם מאנשיים רציניים ואחראים המגוויסים לסייע למשיב. יחד עם זאת, ניכר, כי מתകשים להסתכל בעין ביקורתית על התנהלותו ולהכיר בקשרים כלשהם בהתנהלותו.

בסיומו של יום, שירות המבחן סבור, כי החלופה שנבחנה לא יהיה בה כדי לחת מענה הולם לקשיים הנובעים מהתנהלותו של המשיב, ועל כן לא באו בהמלצה לשחרורו.

5. ב"כ המשיב עתר חרף האמור בתסקיר, לשחרר את המשיב לחלופת שנבחנה, וזאת בשים לב. כי המשיב נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמלי עוגר למעצרו, ואף שירות בצבא כמושך. המשיב ורعيתו מצוים בטיפול פוריות. אשר לנטיות העבירות נטען, כי האישום המרכזי שענינו סחר בנשק התרחש לכואורה בחודש מרץ 2013. באשר לחלופה נטען, כי שירות המבחן תיאר את העברים שנבחנו כאנשים אחראים ורציניים. עוד נטען, כי שירות המבחן לא התרשם

מרמת סיכון גבוהה ברמה שלא ניתן להסתפק בחלופה.

6. ב"כ המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, הן בשל אופי העבירות שמקומות חזקת מסוכנות סטוטורית והן בשל התמשכותן. עוד עמד ב"כ המבקשת על האמור בתסaurus שירות המבחן בדבר רמת הסיכון הנשקפת מה הנאשם על רקע אופיו והתנהגותו והקושי שלו לקבל גבולות חיצוניים שמוצבים לו. ב"כ המבקשת הפנה לאסופה של פסיקה שהתחווה בבית המשפט העליון בעבירות נשוא כתוב האישום, כי דיןם של העוסקים בסחר בנשק לסייע עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים ומיעודים. נטען, כי המקרה שלפניו אינו נמנה על אותם חריגים, וביתר שאת נוכח האמור בתסaurus.

7. לאחר שהקשבי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועינתי בתסaurus שירות המבחן, לא שוכעת שיש בחלופה שמציע הסגנור ואשר נפסלה על ידי שירות המבחן כדי להשיג את תכלית המעוצר ובהעדר נסיבות מיוחדות וחריגות, ובשים לב לסוג העבירות המיוחסות למשיב, הנהני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

נסר ابو טהה, שופט